

KRUA

Konferencja Rektorów Uczelni Artystycznych

Ujednolicone uwagi jakie wpłynęły do KRUA od Rektorów uczelni artystycznych w niezmienionej treści do projektu z dnia 30 marca 2010 roku, dotyczącego zmiany ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Art. 2 ust.1

pkt 7 i 8 należy uzupełnić odpowiednio o tytuł licencjat sztuki, magister sztuki

Art. 6

- pkt 1 uzupełnić należy uzupełnić odpowiednio o prowadzenie badań naukowych lub twórczości artystycznej
- pkt 3 należy uzupełnić odpowiednio o wspierania badań naukowych lub twórczości artystycznej
- pkt 6 ust.2 należy uzupełnić odpowiednio o stopni doktora i doktora habilitowanego..... tytułu profesora w zakresie sztuki

Art.8 ust. 3

Będzie to poważne ograniczenie dla rektorów uczelni artystycznych, kiedy przy ogólnej liczbie studentów nie przekraczającej kilkuset - 2% stanowić będzie np. 10 studentów. Przy tak niewielkiej ogólnej liczbie studiujących w danej uczelni jest to zapis bardzo sztywny. Trzeba wziąć pod uwagę konieczność tworzenia nowych kierunków. Ust. 3 art. 8 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym – bardzo niski 2 % limit zwiększenia ogólnej liczby studentów w uczelni publicznej bez uzyskiwania zgody w formie decyzji Ministra – pozostaje to w sprzeczności z projektowanym ust. 2 art. 8 ustawy zakładającym określenie liczby studentów przez senat uczelni, który kieruje się zasadą odpowiedzialności za jakość kształcenia i zapewnienie finansowania tych studiów. W tej sytuacji przy utrzymaniu zasady samodzielności i odpowiedzialności senatu uczelni proponuje się podwyższyć limit zwiększenia ogólnej liczby studentów w uczelni publicznej lub usunąć projektowany ust. 3 art. 8 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Dla zobrazowania w Akademiach – uczelniach artystycznych liczba studentów nie mogłaby wzrosnąć o kilkunastu studentów rocznie;

Art.9a

- korzystny z punktu widzenia małych jednostek (wydziałów), ale niebezpieczeństwo nadużyć i zmniejszenia prestiżu stopnia doktora. Uczelniom artystycznym należy przywrócić prawo do angażowania na stanowisku prof., lub występowania o tytuł dla szczególnie wybitnych osobowości artystycznych, wcześniej nie pracujących w charakterze nauczyciela akad.

Art.11

- ust.1 i 2 należy uzupełnić stopnia doktora w zakresie sztukiuprawnieniom do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie sztuki
- ust.2 uzupełnić Centrum Naukowe lub Artystyczne tworzy rektor.....

art. 13a

– monitorowanie jest nieuregulowane szczegółowo w ustawie, brak jest mechanizmu i uprawnień do badania karier zawodowych absolwentów przez uczelnie, a także sposobu realizacji tego monitorowania. W konsekwencji przepis może stać się przepisem niestosowanym, albo bardzo trudnym do realizacji – proponuje się nie wprowadzać art. 13a ustawy. - dopuszczenie do doktoratu osoby nieposiadającej stopnia magistra grozi obniżeniem poziomu doktoratów

Art. 20 ust. 2

- dostosowanie statutów uczelni w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy jest zbyt krótki (wydłużenie do co najmniej do sześciu miesięcy).

Art. 28

- podstawą do zwiększenia liczby studentów studiów stacjonarnych o 2% powinien być rok poprzedzający wprowadzenie ustawy.

art. 46 ustawy

– bardzo skomplikowany, zróżnicowany i jednocześnie rozproszony skład osobowy Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, który może w konsekwencji prowadzić do trudności w jej działaniu i nie oddaje podstawowego celu wskazanego w art. 45 - Rada ma stanowić organ przedstawicielski i opiniotwórczy nauki i szkolnictwa wyższego, a zasiadać w niej mają np. pracodawcy nie związani z powyższymi zadaniami;

Art. 48

- należałoby dodać - jako wymóg dla kandydatów do Komisji Akredytacyjnej - wymóg wysokiego prestiżu zawodowego (naukowego/artystycznego) w środowisku.

art.71

proponujący bierne prawo wyborcze również osobie, dla której uczelnia nie jest podstawowym miejscem pracy może powodować osłabienie dotychczasowych

pozytywnych aspektów związków osób pełniących funkcje z uczelnią (zwłaszcza jest to ważne w małych artystycznych uczelniach). **art. 71 ust.1 pkt. 3** Zaproponowany zapis powoduje dyskryminację kobiet, którym odrębne przepisy określiły wiek emerytalny na 60 lat, a dla mężczyzn na 65 lat, w ten sposób cezurą wiekową jest uzależniona od płci.

Ciąg dalszy cyt. przepisu ustanawia jednak jednolitą cezurę wiekową 70 lat dla profesorów, niezależnie od płci. W tej sytuacji nauczyciele nieposiadający tytułu profesora zostali potraktowani niekonsekwentnie. Pragniemy zwrócić uwagę, że wiele kobiet w wieku 60 lat jest doświadczonymi nauczycielami, nierzadko z wielkim dorobkiem.

Art. 77 ust. 2a

- ograniczenie członkostwa osób zasiadających w senacie do dwóch następujących po sobie kadencji uniemożliwi korzystanie z doświadczenia senatorów pełniących swoje funkcje w poprzednich okresach, co z kolei stanowi poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania mniejszych uczelni. Ograniczający tylko do 2 kadencji możliwość zasiadania w senacie lub konwencie uczelni w przypadku właśnie małych uczelni artystycznych z niewielkimi zasobami kadrowymi będzie dla nich nie tylko kłopotliwe ale i trudne do realizacji.

Art. 84 ust. a i b

- w proponowanym projekcie dotyczącym uzyskiwania przez podstawowe jednostki organizacyjne statusu KNOW brak jest rozwiązań dla uczelni artystycznych.

- Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego w wyodrębnianiu KNOW w obszarze sztuki winien być decydem w tym zakresie natomiast zmiana nie uwzględnia w ogóle roli MKiDN. Ponadto nieuwzględniony został wniosek środowiska artystycznego o potraktowanie całego szkolnictwa artystycznego jako KNOW. Zasady tworzenia ośrodków „KNOW” są niejasne, nie uwzględniono statusu Krajowego Artystycznego Ośrodka Wiodącego, to znaczy, że w ogóle nie daje się szansy dofinansowania jednostek wyższego szkolnictwa artystycznego, które nie prowadzą badań naukowych. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni prowadząca badania naukowe na najwyższym poziomie w określonej dziedzinie nauki, tu należałoby dodać **działania artystyczne**,

Art. 86a

W celu komercjalizacji wyników badań naukowych, tu należałoby dodać **działania artystyczne** i prac rozwojowych rektor za zgodą senatu uczelni tworzy spółkę kapitałową z ograniczoną odpowiedzialnością, zwaną dalej „spółką celową”. Do zadań spółki celowej należy w szczególności obejmowanie udziałów w spółkach kapitałowych lub tworzenie spółek kapitałowych, które powstają dla wdrożenia wyników badań naukowych lub prac rozwojowych prowadzonych na uczelni.

3. Dla realizacji zadań określonych w ust. 1 i 2 uczelnia przekazuje spółce celowej w formie aportu wyniki badań naukowych, tu należałoby dodać **działania artystyczne** i prac rozwojowych, w szczególności uzyskane prawa własności przemysłowej.

Art. 86c.

Senat uchwała regulamin zarządzania prawami własności intelektualnej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych tu należałoby dodać **działania artystyczne** i prac rozwojowych, który określa:

art. 90 ust. 4

– propozycja wyłączenia przedmiotowego ograniczenia lub wyraźnego jego ograniczenia np. wyłącznie do nieruchomości uczelni, albo rodzaju rozporządzeń pozostawiając jedynie sprzedaż lub wniesienie do spółki, lub też wyłączenie bezwzględnej nieważności takiej czynności (możliwość uzyskania takiej zgody następczo);

Art. 115

- ust.1i 2 należy uzupełnić ...stopniem doktora w zakresie sztuki.... orazosiągnięcia twórcze lub artystyczne
- ograniczenie autonomii uczelni, nadmiar władzy dla CK

Art. 124

sprzeczność między p. 3 i 4 (2)

Art. 129

Zapis wprowadza dyskryminację uczelni publicznych

Art. 132 ust. 2 i 3

Bardzo trudny i pracochłonny będzie do wypełnienia zapis o ocenie nauczyciela akademickiego dokonywanej co dwa lata. Są duże ilości sprawozdań, opinii wniosków, które gromadzone i opracowywane co cztery lata były wystarczające. propozycja powrotu do ocen dokonywanych co 4 lata z pozostawieniem możliwości częstszej oceny na indywidualny wniosek kierownika jednostki organizacyjnej lub samego nauczyciela nie częściej niż raz na 2 lata. W przeciwnym wypadku zwłaszcza dla mniejszych uczelni tak częste oceny będą znacznym obciążeniem kierowników i organów uczelni;

Art. 170 a. ust.2

Zmiana może napotkać poważne problemy finansowe w przypadku zajęć indywidualnych na uczelniach artystycznych.

Art. 170b

- uprzywilejowanie sztuki filmowej jest krzywdzące dla innych dyscyplin artystycznych. Artykuł ten powinien odnosić się do wszystkich kierunków studiów artystycznych.

- dotyczący opłaty za drugi kierunek studiów w przypadku uczelni artystycznych może

zamknąć możliwość naboru na niektóre kierunki wymagające od kandydatów dużej dojrzałości psychicznej, odpowiedzialności i interdyscyplinarnego kształcenia. Wyłączenie z tego tylko reżyserii filmowej niczego nie ułatwia – podobne wyłączenia dotyczyć muszą także reżyserii teatralnej i dramaturgii oraz niektórych kierunków na uczelniach muzycznych i plastycznych (czyli np. dyrygentury, kompozycji, scenografii itp...)

Art. 174 pkt. 4

W nowym systemie pomocy materialnej dla studentów zmieniają się proporcje stypendiów i świadczeń socjalnych do stypendiów za wyniki z 50% do 50% na 75% do 25%. W uczelniach artystycznych jest to szczególnie krzywdzące dla studentów utalentowanych a nie spełniających kryteriów socjalnych, dla których pula stypendiów zostanie okrojona do 25%. Ponadto stypendia przyznawane są na podstawie udokumentowanych dochodów, zaświadczeń, które nie zawsze odzwierciedlają prawdziwą sytuację materialną studenta. Przyznawanie stypendiów socjalnych powinno przejść w ręce wyspecjalizowanych ośrodków pomocy społecznej, które kompleksowo i w miejscu zamieszkania studenta badają jego sytuację majątkową, rodzinną i środowiskową.

I. Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

1. Ad. Art. 1 pkt. 5).

W punkcie w/w zaproponowano nowe brzmienie art. 8 obecnej ustawy. W ust. 3 artykułu 8 wprowadzono zapis, iż:

„Zwiększenie ogólnej liczby studentów studiów stacjonarnych w uczelni publicznej powyżej 2 % ogólnej liczby studentów studiów stacjonarnych studiujących w poprzednim roku akademickim następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego (...).”

Zaproponowany zapis ogranicza autonomię uczelni. W dużych uczelniach 2% liczone od wielu tysięcy studentów może stanowić satysfakcjonującą liczbę. W przypadku szkół artystycznych 2% to niekiedy kilka osób w skali całej uczelni. Ponadto należy wziąć pod uwagę sytuację, gdy na dany rok akademicki zostanie przyjętych studentów mniej niż zwykle (z powodów talentowych), a w następnym roku będzie zdawać np. wielu uzdolnionych kandydatów. Wówczas pod uwagę będzie brany poprzedni „chudy” rok.

Ponad to w art. 8 ust. 3) zaproponowano aby minister właściwy do spraw nauki i szkolnictwa wyższego wydawał decyzję uwzględniając „zasadę równomiernego dostępu do studiów nieodpłatnych.” Zasada ta nie została określona w żadnym punkcie proponowanej ustawy zmieniającej. Jednocześnie należy sprawdzić czy zasada ta, nie stoi w sprzeczności z art. 70 Konstytucji, który w ust. 4 stanowi, że: „Władze publiczne zapewniają obywatelom powszechny i równy dostęp do wykształcenia.”

W dalszej części proponuje się, aby rozporządzenie w sprawie limitów wydał MNiSW.

Przy utrzymaniu przepisów o limitach rozporządzenie powinno być wydawane w porozumieniu z ministrami nadzorującymi, aby zadbać o dobro uczelni nadzorowanych przez inne resorty.

2. Ad. Art. 1 pkt.7), w którym zaproponowano nowe brzmienie art. 9.

W oparciu o nowy art. 9 MNiSW określi w drodze rozporządzenia Krajowe Ramy Kwalifikacji.

KRK to zupełnie nowe rozwiązanie rzutujące na kształt studiów i uczelni. W związku z powyższym rozporządzenie powinno być wydawane w porozumieniu z ministrami nadzorującymi, aby zadbać uczelni nadzorowanych przez innych ministrów.

Dlatego proponujemy, następującą treść zdania pierwszego art.9:

„art. 9 Minister właściwy do spraw nauki i szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrami, o których mowa w art. 33 ust. 2, określi w drodze rozporządzenia:”

3. Ad. Art. 1 pkt. 8).

Punkt ten dodaje po artykule 9 artykuły od 9a do 9c.

W przypadku studiów pierwszego stopnia o profilu zawodowym można zaliczyć do minimum kadrowego: zamiast 1 profesora 2 doktorów, zamiast 1 doktora 2 magistrów.

Będzie to skutkowało obniżeniem poziomu kształcenia. Może to rodzić niepokój, że jeśli w jakiejś uczelni będzie prowadzony kierunek artystyczny na poziomie zawodowym jakość kształcenia znacznie się obniży.

4. Ad. Art. 1 pkt.23).

Punkt 23 proponuje nowy zapis art. 37 ustawy prawo o szkolnictwie wyższym.

Według ust. 3 wzmiankowanego artykułu MNiSW będzie miał prawo do likwidacji uczelni publicznej jeżeli uczelnia w rażący sposób będzie naruszała przepisy ustawy lub statutu.

Projektodawca nie przewidział konsultacji z ministrami nadzorującymi uczelnie. Konsekwentnie MNiSW zdobędzie uprawnienia do likwidacji uczelni artystycznych bez porozumienia z MKiDN.

Tym bardziej, że w kolejnym proponowanym artykule „37a” ministrom nadzorującym przysługują uprawnienia do wydania decyzji o zaprzestaniu prowadzenia studiów, jeżeli są prowadzone bez wymaganych uprawnień.

*Jednocześnie dają się zauważyć niekonsekwentne użycie pojęć w całym tekście projektowanej ustawy. Wzmiankowany art. 37 stanowi o **uczelniach** i założycielach uczelni publicznej prowadzący działalność niezgodną z przepisami prawa. W całym tekście*

*w stosunku do uczelni publicznych używa się **zwrotów uczelnia, uczelnia publiczna**. Co jest niezgodne z zasadami techniki prawodawczej. Zasady techniki prawodawczej stanowią, że do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń.*

5. Ad. Art. 1 pkt. 28), dotyczącego art. 45 i 46 obecnej ustawy (Rada Główna Szkolnictwa Wyższego – Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego).

Powinna zostać zachowana zasada organu przedstawicielskiego, pochodzącego z wyboru.

W projekcie Rada ma pochodzić z powołania MNiSW. Taka sytuacja może spowodować brak obiektywizmu w doborze i działaniach Rady.

Dlatego proponujemy aby zapis art. 45 i 46 obecnej ustawy pozostawić bez zmian.

6. Ad. Art. 1 pkt. 34) (dot. art. 49).

PKA jest zobligowana do przesyłania opinii i wniosków dotyczących utworzenia uczelni, oceny kształcenia na danym kierunku, przywrócenia zawieszonych uprawnień, oceny funkcjonowania podstawowej jednostki organizacyjnej do MNiSW oraz ministrów nadzorujących. Wyjątek stanowi opinia dotycząca utworzenia przez uczelnie zagraniczną filii lub uczelni zagranicznej w Polsce. Będzie ją opiniował oprócz PKA tylko MSZ.

W przypadku zagranicznych uczelni artystycznych ewentualnie tworzonych w Polsce MKiDN nie będzie miała żadnego wpływu na ich powstanie.

7. Ad. Art. 1 pkt. 35) (dot. 49a i b).

MNiSW będzie sam określał dla PKA kryteria oceny programowej i oceny instytucjonalnej w drodze rozporządzenia.

Rozporządzenie powinno być wydawane w porozumieniu z ministrami nadzorującymi, aby zadbać o specyfikę szkolnictwa artystycznego. W związku z powyższym art. 49b powinien mieć następujące brzmienie: „Art. 49b Minister właściwy do spraw nauki i szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrami, o których mowa w art. 33 ust. 2 określa, w drodze rozporządzenia, kryteria oceny programowej i oceny instytucjonalnej, uwzględniając w szczególności:

- 1) spełnianie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia,*
- 2) funkcjonowanie i doskonalenie systemów zapewnienia jakości kształcenia*
- 3) akredytacje lub certyfikaty instytucji międzynarodowych □□mając na uwadze zapewnienie właściwej jakości kształcenia.”*

8. Ad. Art. 1 pkt. 52) (dot. art. 77).

Pkt. 52 dodaje do art. 77 ustawy ust. 2a, na mocy którego w uczelni publicznej ta sama osoba może być członkiem senatu lub konwentu uczelni tylko przez dwie kolejne kadencje.

Zaproponowane brzmienie wzmiankowanego ust. 2 wprowadza – nierówne traktowanie uczelni wobec prawa, ponieważ odnosi się tylko do uczelni publicznych. Ponadto dla uczelni artystycznych – małych liczbowo – taka zasada uniemożliwi funkcjonowanie senatu, a przez to uczelni.

9. Ad. Art. 1 pkt. 56).

W punkcie w/w ustawodawca wprowadza możliwość uzyskania statusu Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego przez podstawową jednostkę organizacyjną uczelni prowadzącą badania naukowe. Ustawodawca zaproponował, że MNiSW będzie sam określał w drodze rozporządzenia warunki i tryb ubiegania się o status KNOW.

Rozporządzenie powinno być wydawane w porozumieniu z ministrami nadzorującymi, aby zadbać o specyfikę szkolnictwa artystycznego.

Oprócz Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących działających w obszarze nauki, powinny powstać Krajowe Artystyczne Ośrodki Wiodące działające w obszarze sztuki i twórczości artystycznej. Wprowadzenie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego do określenia procedury ubiegania się o status KAOW w drodze rozporządzenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 30) ustawy prawo o szkolnictwie wyższym, nauka i badania naukowe oznaczają także odpowiednio sztukę i twórczość artystyczną, dlatego też minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego jako organ administracji rządowej odpowiedzialny za politykę kulturalną państwa, a jednocześnie nadzorujący uczelnie artystyczne, powinien mieć wpływ na właściwe wykorzystanie środków finansowych wspierających projakościowość. Projakościowość w dziedzinie sztuki to wspieranie wysokiej kultury, której podstawą jest kreacja artystyczna.

10. Ad. Art. 1 pkt. 64) (dodanie po art. 94 art. 94a i 94b).

Przy podziale dotacji wprowadza się pojęcie jakości kształcenia, a nie podaje się sposobu jego oceny.

Proponowana forma dofinansowania oparta na jakości kształcenia będzie rodzić zbyt dużą uznaniowość w przyznawaniu dofinansowania.

11. Ad. Art. 1 pkt. 66).

We wzmiankowanym pkt 66) ustawodawca zaproponował nowe brzmienie art. 96. Zgodnie z którym MNiSW będzie samodzielnie w drodze rozporządzenia określał wskaźniki kosztochłonności i sposób podziału dotacji.

W obecnie obowiązującej ustawie MNiSW wydaje rozporządzenie w porozumieniu z ministrami nadzorującymi. Taki stan należy zachować, mając na uwadze, że konieczności zachowania specyfiki uczelni. Dlatego wnoszę o pozostawienie art. 96 w obecnym kształcie.

12. Ad. Art. 1 pkt. 79).

W proponowanym art. 112a ust. 2 najprawdopodobniej wystąpił błąd redakcyjny. W obecnym brzmieniu ust. 2 jest niezrozumiały.

13. Ad. Art. 1 pkt. 82).

Punkt ten zmienia ust. 1 dotychczas obowiązującego art. 118 ustawy. Zgodnie z nowym brzmieniem nawiązanie stosunku pracy na podstawie mianowania jest możliwe tylko w przypadku nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora. Dotychczasowe mianowania na czas nieokreślony innych pracowników niż profesorowie (według proponowanych przepisów przejściowy) stają się umowami o

pracę na czas nieokreślony.

Kłóci się to z zasadą ochrony praw nabytych.

14. Ad. Art. 1 pkt. 89).

W punkcie 89 projektu przedstawiono propozycję nowego art. 127 ust. 2. Zgodnie z przedmiotową propozycją stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim wygasa z końcem roku akademickiego, w którym osiągnął wiek emerytalny.

Zasada powyższa ma dotyczyć wyłącznie uczelni publicznych. Jest to nierówne traktowanie nauczycieli akademickich zatrudnianych w uczelniach publicznych i niepublicznych oraz faworyzowanie uczelni niepublicznych. W związku z powyższym art. 127 ust. 2 powinien być zredagowany w następujący sposób:

„ art. 127 ust. 2

Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego w uczelni publicznej niepublicznej wygasa z końcem roku akademickiego, w którym osiągnął on wiek emerytalny. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora, zatrudnionego na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub zwyczajnego w uczelni publicznej i niepublicznej, wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on siedemdziesiąty rok życia.”

15. Ad. Art. 1 pkt. 90).

W myśl zaproponowanego art. 129 zatrudnienie nauczycieli akademickich w dodatkowym miejscu pracy wymaga zgody rektora. Dotyczy to tylko uczelni publicznych. Pkt. 8 wzmiankowanego artykułu uzależnia stosowanie tych rygorów w uczelniach niepublicznych tylko gdy statut nie stanowi inaczej.

Jest to nierówne traktowanie nauczycieli akademickich zatrudnianych w uczelniach publicznych i niepublicznych oraz faworyzowanie uczelni niepublicznych.

16. Ad. Art. 1 pkt. 102).

Zawarta w tym artykule delegacja dotyczy wydania wyłącznie przez MNiSW w drodze rozporządzenia określającego minimalną liczbę punktów ECTS niezbędną do ukończenia studiów.

Rozporządzenie powinno być wydawane w porozumieniu z ministrami nadzorującymi, aby zadbać o specyfikę szkolnictwa wyższego nadzorowanego przez innych ministrów.

Dlatego art. 165 ust. 3 powinien brzmieć:

„art. 165 ust. 3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrami, o których mowa w art. 33 ust. 2 określi, w drodze rozporządzenia, minimalną liczbę punktów ECTS konieczną do uzyskania dyplomu ukończenia studiów uwzględniając obszary kształcenia, kierunki, studiów i poziomy kształcenia.”

17. Ad. Art. 1 pkt. 108).

Należy doprecyzować pod względem redakcyjnym ust. 3 i 5 proponowanego art. 169. W obecnym brzmieniu ustępy wzmiankowane sprawiają wrażenie sprzecznych.

18. Ad. Art. 1 pkt. 109).

Punkt wzmiankowany dodaje ust. 2 i 3 do art. 170 ustawy prawo o szkolnictwie

wyższym. W myśl nowych propozycji każdy student obligatoryjnie będzie musiał odbyć przeszkolenie zorganizowane przez Parlament Studentów RP w zakresie praw i obowiązków studenta.

*Należy wziąć pod uwagę fakt, że prawa i obowiązki studenta są wyrażone nie tylko w ustawie prawo o szkolnictwie wyższym **ale także w statucie każdej uczelni.** W związku*

z powyższym propozycję przeszkolenia studentów przez Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej należy uznać za chybioną. Ponad to trzeba zadać pytanie czy zachodzi rzeczywiście konieczność obligatoryjnego szkolenia ludzi pełnoletnich w zakresie praw i obowiązków studentów.

19. Ad. Art. 1 pkt. 110).

obligatoryjnie płatny drugi kierunek studiów.

MNiSW jako jedyny bez porozumienia z ministrami nadzorującymi określa sposób i tryb wyłaniania grupy 10% studentów, uprawnionych do bezpłatnego drugiego kierunku.

Wyłączenie z tej grupy jedynie kierunków filmowych nie jest wystarczające. . Student reżyserii teatralnej również musi być dojrzałym człowiekiem i najczęściej jest absolwentem innego kierunku studiów Z uwagi na specyfikę kształcenia artystycznego studenci często studiują równolegle na dwóch kierunkach. Studia artystyczne są obarczone wysokim ryzykiem np. dla muzyka po 17 latach ciężkiej i wytężonej pracy (szkoła muzyczna I st 6 lat, szkoła muzyczna II st 6 lat, studia 3+2) kontuzja ręki oznacza niemożliwość wykonywania zdobytego zawodu. Podkreślić również należy, że absolwenci uczelni artystycznych, którzy uzyskali także wykształcenie pedagogiczne są doskonałymi specjalistami w nauczaniu przedmiotów artystycznych w szkołach powszechnych oraz animatorami kultury.

Proponowane brzmienie art. 170a ust. 8 :

„art. 170a ust. 8. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrami, o których mowa w art. 33 ust. 2 określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wyłaniania grupy 10 % studentów uprawnionych do bezpłatnego kształcenia na drugim kierunku studiów oraz wzór oświadczenia studenta o spełnianiu warunków kształcenia bez wnoszenia opłat, mając na uwadze zakres i sposób wykorzystania punktów ECTS zgodnie z art. 164a oraz uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, do studiowania drugiego kierunku studiów stacjonarnych w uczelni publicznej finansowanych z budżetu państwa. „

20. Ad. Art. 1 pkt. 114).

Została wprowadzona zasada 75% stypendia socjalne do 25% stypendia dla najlepszych studentów.

Szkolnictwo artystyczne postulowało, żeby zachować proporcję 50 – 50% Podział stypendiów 75% socjalne – 25% naukowe nie promuje najzdolniejszych. Może służyć tylko oszczędnościom w budżecie państwa – bardzo niski próg według którego można ubiegać się o dofinansowanie – mało osób dostaje stypendia socjalne, jeszcze mniej naukowe.

Należy nie zmieniać brzmienia art. 174 obowiązującej ustawy prawo o szkolnictwie wyższym.

21. Ad. Art. 1 pkt. 118) i pkt 124).

(dot stypendium ministra dla najlepszych studentów) Likwidacja stypendium MKiDN. Jedynie MNiSW będzie określał w drodze rozporządzenia liczbę, wysokość stypendium. Jedynie MNiSW będzie przyznawał stypendia.

Rola MKiDN została ograniczona do roli opiniodawczej wniosków rektora o stypendia dla najlepszych studentów. MKiDN jest organem administracji rządowej odpowiedzialnym za politykę kulturalną państwa. Uczelnie kształcą przyszłych twórców kultury, dlatego też stypendium MKiDN ma dla artystów wyjątkowo szczególnie istotny pod względem uznania sukcesów artystycznych.

Należy zachować dotychczasowe brzmienie art. 178 oraz art. 187 ustawy prawo o szkolnictwie wyższym.

22. Ad. Art. 2 pkt. 11).

Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem art. 16 ust. 4 wyłącznie MNiSW określi w drodze rozporządzenia kryteria oceny osiągnięć i dorobku osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego również w zakresie sztuki.

Rozporządzenie powinno być wydawane w porozumieniu z ministrami nadzorującymi, aby zadbać o specyfikę szkolnictwa artystycznego.

23. Uwagi ogólne.

Należy także zwrócić uwagę, że tak szeroka nowelizacja ustawy prawo o szkolnictwie wyższym oraz o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki powinna odbyć się zgodnie z zasadami techniki prawodawczej. Zasady techniki prawodawczej stanowią, iż jeżeli zmiany wprowadzane w ustawie miałyby być liczne albo miałyby naruszać konstrukcję lub spójność ustawy albo gdy ustawa była już poprzednio wielokrotnie nowelizowana, opracowuje się projekt nowej ustawy. Dlatego zamiast dokonywać tak szerokich nowelizacji powinno się opracować dwa oddzielnie, nowe projekty ustaw.

Zwraca także uwagę niekonsekwentne użycie pojęć w całym tekście projektowanej ustawy. W całym tekście w stosunku do uczelni publicznych używa się **zwrotów uczelnia, uczelnia publiczna**. Co jest niezgodne z zasadami techniki prawodawczej. Zasady techniki prawodawczej stanowią, że do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń.

Uwagi dotyczące Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki:

Art. 6 ust. 2 i 3

- Z punktu widzenia interesów uczelni artystycznych oczywiście ust. 2 jest

korzystniejszy, biorąc pod uwagę dyscypliny elitarne, takie jak: kompozycja i teoria muzyki, czy dyrygentura, gdzie liczba zatrudnionych nauczycieli akademickich nie może być wielka, biorąc pod uwagę wyjątkowość takich studiów, oraz zapotrzebowanie świata sztuki na tak wykształconych artystów. Nie powinniśmy dopuścić do tego, aby przyjmować większą ilość studentów np. dyrygentury tylko dlatego, żeby wypełnić pensum samodzielnych nauczycieli akademickich w tej dyscyplinie.

- Zasada publikacji w przypadku sztuki zwłaszcza sztuk muzycznych przed wszczęciem postępowania oznaczałaby konieczność publikacji dzieła artystycznego w formie: zapisu dźwiękowego – sztuki muzyczne, DVD – sztuki teatralne, filmu – sztuki filmowe, wystawy z katalogiem – sztuki piękne. Jeśli dodamy do tego (p.1.7) konieczność publikacji pracy doktorskiej – dzieła artystycznego i opisu to koszty postępowania doktorskiego obciążające jednostkę organizacyjną lub prywatną osobę z poza jednostki organizacyjnej spowodują wydatne ograniczenie ilości doktoratów w sztuce, a tym samym będą miały negatywny wpływ na kształcenie i rozwój kadry akademickiej.

Art. 11 ust.2

Trzeba określić w tym zapisie odpowiednik dorobku dla dziedziny sztuki w postaci akceptowalnej i uzgodnionej przez środowisko artystyczne. - Należy bezwzględnie określić warunki wszczęcia tego przewodu doktorskiego dla wszystkich dziedzin sztuki. Zapis ten powinien być na tyle otwarty i zarazem precyzyjny, aby mogli go spełniać wszyscy kandydaci do stopnia doktora.

Art. 13a

- przyznawanie stopnia doktora licencjatom na podstawie stwierdzenia wybitnych osiągnięć jest z punktu zasad moralnych naruszaniem równości wszystkich wobec prawa określanym jasno przez art.31 konstytucji RP. Dawanie stopnia za zasługi w oparciu o uznaniowe opinie jakiegoś gremium będzie dzielił, a nigdy jednoczył środowisko akademickie.

- Rozprawa doktorska powinna być opatrzona streszczeniem w języku angielskim, a rozprawa doktorska przygotowana w języku obcym streszczeniem w języku polskim. W przypadkach, gdy rozprawa doktorska nie ma formy pisemnej powinna być opatrzona opisem w języku polskim i angielskim.

- czyli dla doktoratów wykonawczych w sztuce opisy w dwu językach - po polsku i po angielsku

Art.16

w ustawie 14.03.2003 roku jasno określa kogo można dopuścić do wszczęcia postępowania habilitacyjnego. Ograniczanie dorobku do okresu po uzyskaniu stopnia doktora jest nieporozumieniem, tym większym bowiem przy doktoracie dorobek nie podlega ocenie. Włączanie do oceny dorobku dydaktycznego ograniczy ilość habilitacji i z zewnątrz i w ramach instytutów prowadzących badania, ale nie prowadzących żadnej dydaktyki. Rezygnacja z kolokwium i wkładu nie da oglądu intelektu habilitanta, również jakaś rozmowa z habilitantem przez komisję CK nie zastąpi kolokwium i wykładu.

Art.18a

wprowadzenie tzw. postępowania biurokratycznej komisji ograniczają autonomię i uprawnienia jednostki organizacyjnej do decydowania w jakiej formie uzna za stosowne prowadzenie postępowania – przez całą radę czy wyłoniony z rady zespół. Należy zauważyć, że nie wszystkie jednostki organizacyjne posiadające uprawnienia mogą wyłączać ze swego grona radę naukową, a jednostki organizacyjne w dziedzinach sztuki takiej możliwości nie mają. Oznaczałoby to w konsekwencji odebranie jednostkom organizacyjnym uczelni artystycznych uprawnień do prowadzenia postępowań habilitacyjnych.

Pozytywna ocena dorobku na podstawie tzw. mierzalnych kryteriów jako wyłącznego warunku uzyskania stopnia sprowadzać się będzie tylko do subiektywnych poglądów recenzentów i komisji.

Procedura prowadzenia przewodu czyni z CK „decyzyjny urząd biurokratyczny do postępowań habilitacyjnych”, który będzie musiał rozbudować swe struktury administracyjne i otrzymać niebotyczne środki finansowe aby sprostać postawionym wymogom. Natomiast jednostka organizacyjna sprowadzana jest do funkcji „uczestnika postępowania” pozbawionego uprawnień decyzyjnych.

Żądanie opłat za przewód od osób fizycznych z poza instytucji akademickich jest sprzeczne z art. 31 ust.3 konstytucji RP bowiem ogranicza jednoznacznie budowanie nauki i sztuki w Polsce (wyjaśnienie Trybunału Konstytucyjnego RP przekazane przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego do wszystkich uczelni w kraju).

W tej sytuacji wliczanie do dorobku jednostki organizacyjnej przewodu habilitacyjnego prowadzonego i kończącego się stopniem nadanym przez CK przez Komisję ustaloną przez CK, w której zasiada 2 członków jednostki organizacyjnej „prowadzącej przewód” stanowi zwykle merytoryczne nieporozumienie.

Przy ocenie dorobku profesora pominięto znaczące osiągnięcia dydaktyczne. Wprowadzono termin kształcenie młodej kadry. Nie określono przy tym co oznacza termin młoda kadra. Kształcenie kadry ma wiele form i nie może ograniczać się do wymyślonych nic nie mówiących terminów. W każdej dziedzinie i dyscyplinie kształcenie kadry będzie mieć swoistą dla niej formę.

O ile z trudem można zgodzić się co do prawa osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przy wyborze jednostki organizacyjnej mającej przeprowadzić postępowanie habilitacyjne, o tyle bez odpowiednich zapisów traci się kontrolę finansową nad całym postępowaniem, tzn. pracownik uczelni może w świetle ustawowego zapisu bez konsultacji wybrać radę jednostki organizacyjnej, która potem będzie domagała się sfinansowania całego postępowania habilitacyjnego przez macierzystą uczelnię.

Proponuje się przeniesienie wagi postępowania habilitacyjnego do Centralnej Komisji Do Spraw Stopni i Tytułów, w praktyce spowoduje to obniżenie rangi i obniżenie autonomii jednostkom uczelnianym uprawnionym do przeprowadzania postępowania habilitacyjnego.

Art. 21.a pkt. 3

- tytuł profesora może być nadany osobie, która uczestniczyła „co najmniej trzy razy w charakterze promotora w przewodzie doktorskim i trzy razy w charakterze

recenzenta”. O ile sprawowanie funkcji recenzenta w obszarze sztuki, zgodnie z zakładanym progiem ilości jest możliwy, to sprawowanie funkcji promotora w 3 przewodach jest trudne, ze względu na elitarny charakter kształcenia artystycznego. Z przykrością odnotowujemy, że wielokrotnie podnoszona opinia sugerująca, że w dorobku osoby ubiegającej się o tytuł profesora w szkolnictwie artystycznym, fundamentalnym jest promocja wybitnych magistrów czyli wybitnych, wiodących twórców, a nie doktorów. Wiąże się to z elitarnym i indywidualnym charakterem kształcenia artystycznego.

Art. 26 ust. 3

Wymóg trzykrotnego uczestniczenia w charakterze promotora w przewodzie doktorskim przez osobę starającą się o nadanie profesury tytularnej jest zapisem zamykającym drogę większości dyscyplin w obszarze sztuki, nie tylko muzycznej.

Z projektu nie wynika jaką rolę miałyby spełniać promotor i czy w ogóle przysłała ustawa przewiduje promotora. Projekt nie precyzuje roli jaka przypadłaby w przewodach doktorskich jednostkom organizacyjnym i merytorycznym prowadzącym prace twórcze (katedry, zakłady, instytuty itp.).

Art. 33

Pkt 1. Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów w dotychczasowym składzie pełni swoje funkcje do dnia 31 grudnia 2012 r.- tzn., że komisja wydłużą swoją kadencję. Należy zaznaczyć, że w składzie CK są członkowie w bardzo „leciwym” wieku (ok. 80 roku życia)- może należałoby zmienić skład Komisji szybciej.